

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 6Tdo/22/2015                   |
| Identifikačné číslo spisu: | 7111000213                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 13.04.2016                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Štefan Michálik          |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2016:7111000213.1 |

## ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Micháлика a sudcov JUDr. Daniela Hudáka a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí konanom 13. apríla 2016 v Bratislave, v trestnej veci obvineného P. K. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Tr. zák., o dovolaní ministra spravodlivosti Slovenskej republiky proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 20. mája 2014, č. k. 5Tos 23/2014-106, podľa § 377, § 382a, § 386 ods. 1, ods. 2 a § 388 ods. 1 Tr. por. po zistení dôvodov dovolania v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. takto

### rozhodol:

Uznesením Krajského súdu v Košiciach z 20. mája 2014, sp. zn. 5Tos 23/2014, a v konaní, ktoré mu predchádzalo

bol porušený zákon

v ustanoveniach § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. a § 50 ods. 4 Tr. zák. v n e p r o s p e c h obvineného P. K..

Toto uznesenie sa z r u š u j e.

Z r u š u j e sa aj uznesenie Okresného súdu Košice I z 29. mája 2013, sp. zn. 0T/39/2011. ako aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Okresnému súdu Košice I s a p r i k a z u j e, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

### Odôvodnenie

Trestným rozkazom Okresného súdu Košice I. z 28. mája 2011, č. k. 0T 39/2011-30, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 28. mája 2011, bol obvinený P. K. uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 27. mája 2011 v čase okolo 12.25 hod v Košiciach, na ul. M., v priestoroch obchodu U., zmocnil sa predajného tovaru, a to 2 ks. čokolády značky Milka v celkovej hodnote 1,65 eur a s týmto tovarom prešiel bez zaplataenia cez pokladničnú zónu, kde bol kontrolovaný vedúcim predajne Ing. O. I. a tovar bol u neho nájdený a nepoškodený vrátený do predaja, čím takto svojím konaním spôsobil pre spol. Labaš, s.r.o., so sídlom Košice, Textilná 1, pobočka U. škodu vo výške 1,65 eur. Tohto konania sa dopustil napriek tomu, že za také bol v posledných dvanástich mesiacoch postihnutý Rozkazom Obvodného úradu Košice, sp. zn. A/2010/10162, číslo priestupku 2010/2340/VIT z 23. septembra 2010, právoplatným 19. októbra 2010 a rozhodnutím Obvodného úradu Košice, sp. zn. A/2011/03864, právoplatným 10. mája 2011.

Za to bol obvinenému podľa § 212 ods. 2, § 38 ods. 2, ods. 3, § 36 písm. l/ Tr. zák. uložený trest odňatia slobody v trvaní 5 mesiacov, ktorého výkon mu s poukazom na § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. podmiennečne odložil.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. súd uložil obvinenému skúšobnú dobu na 1 rok.

Uznesením Okresného súdu Košice I, č. k. OT 39/2011-85 z 29. mája 2013 podľa § 50 ods. 4 Tr. zák. súd vyslovil, že sa obvinený P. K. neosvedčil v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Košice I zo dňa 28. mája 2011, č. k. OT 39/201-30, a nariadil mu nepodmiennečný trest odňatia slobody v trvaní 5 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. obvineného zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto uzneseniu podal obvinený ihneď po jeho vyhlásení sťažnosť do zápisnice o verejnom zasadnutí, ktorú Krajský súd v Košiciach uznesením z 20. mája 2014, č. k. 5Tos 23/2014-106, podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Minister spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „minister spravodlivosti“) podľa § 369 ods. 1 Tr. por. na podnet samosudkyne Okresného súdu Košice II, JUDr. Janky Túryovej, podal proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 20. mája 2014, č. k. 5Tos 23/2014-106, dovolanie z dôvodu podľa § 371 ods. 2 Tr. por. s odôvodnením, že týmto rozhodnutím a konaním, ktoré mu predchádzalo, bol porušený zákon v ustanovení § 50 ods. 4 Tr. zák. v neprospech obvineného P. K.. V odôvodnení dovolania uviedol, že v zmysle rozhodnutia prezidenta Slovenskej republiky č. 1/2013 o amnestii zo dňa 2. januára 2013 mal súd postupovať v zmysle § 474 Tr. por. a vydať rozhodnutie o účasti P. K. na amnestii. Predmetné rozhodnutie však vydané nebolo a Okresný súd Košice I uznesením, č. k. OT/39/2011-85, z 29. mája 2013, nariadil nepodmiennečný trest odňatia slobody, ktorého výkon bol podmiennečne odložený. Podľa ministra spravodlivosti, uvedeným postupom porušil Okresný súd Košice I zákon v ustanovení § 50 ods. 4 Tr. zák. v neprospech obvineného P. K. a krajský súd toto pochybenie nenapravil. Poukázal na to, že menovaný bol v predchádzajúcich desiatich rokoch pred právoplatným odsúdením trestným rozkazom Okresného súdu Košice I, sp. zn. OT/39/2011, z 28. mája 2011 odsúdený, avšak vzťahuje sa na neho fikcia zahľadania. Na záver uviedol, že nakoľko sa jedná o vážny zásah do základných práv a slobôd obvineného, prerušil súčasne s podaním dovolania výkon uznesenia o výkone trestu odňatia slobody, ktorého výkon bol podmiennečne odložený a vydal príkaz na jeho prepustenie z výkonu trestu.

Minister spravodlivosti preto navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil, že 1/ uznesením Krajského súdu v Košiciach z 20. mája 2014, sp. zn. 5Tos/23/2014, a konaním, ktoré mu predchádzalo, bol porušený zákon v ustanovení § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. a § 50 ods. 4 Tr. zák., v neprospech obvineného P. K., 2/ podľa § 386 ods. 2 Tr. por. napadnuté uznesenie Krajského súdu v Košiciach z 20. mája 2014, sp. zn. 5Tos/23/2014, zrušil ako aj ďalšie rozhodnutia na tieto obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej zrušením došlo, stratili podklad, 3/ podľa § 388 ods. 1 Tr. por. Krajskému súdu v Košiciach prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Košice I v podanom vyjadrení z 11. februára 2015 po oboznámení dôvodov dovolania ministra spravodlivosti uviedol, že nesúhlasí s dovolaním z nasledovných dôvodov. Trestným rozkazom Okresného súdu Košice I, sp. zn. OT 39/2011, z 28. mája 2011, ktorý sa stal právoplatným dňa 28. mája 2011, bol obvinený K. odsúdený pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 5 mesiacov so skúšobnou dobou do 28. mája 2012, ktorá uplynula obvinenému pred samotným vyhlásením amnestie (teda dňa 2. januára 2013). Má za to, že amnestia sa z povahy veci nemohla vzťahovať na trest, kde skúšobná doba už uplynula. V predmetnej veci teda ani súd nemohol postupovať v zmysle § 474 Tr. por. a vydať rozhodnutie o účasti obvineného na amnestii. Opak by v praxi znamenal, že súdy by boli povinné vydávať rozhodnutia o účasti na amnestii, za splnenia podmienok amnestie, prakticky v každej veci, v ktorej uplynula skúšobná doba ešte pred rokom 2013. Zastáva názor, že amnestia sa nemohla vzťahovať na tresty, kde skúšobná doba už uplynula, ale len na tresty, kde skúšobná doba plynula aj po 2. januári 2013. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí odmietol dovolanie podľa § 382 písm. c/ Tr. por., lebo je zrejmé, že nie sú splnené podmienky podľa § 371 ods. 2 Tr. por.

Obvinený sa k podanému dovolaniu ministra spravodlivosti nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) po preskúmaní predloženého spisového materiálu a obsahu dovolania primárne zistil, že dovolanie ministra spravodlivosti je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. por. v spojení s § 371 ods. 2 Tr. por., § 566 ods. 3 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote a na mieste príslušnom (§ 370 Tr. por.) a že spĺňa tiež i obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1, ods. 2 Tr. por.).

Zároveň však ale dospel k záveru, že dôvod dovolania podaného v prospech obvineného je zjavne preukázaný a že vytýkané nedostatky povedú k postupu podľa § 386 Tr. por., preto v zmysle § 382a Tr. por. rozhodol o dovolaní ministra spravodlivosti na neverejnom zasadnutí, na ktorom preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výroku napadnutého rozhodnutia, proti ktorému dovolateľ podal dovolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, so zameraním sa na dôvody dovolania uvedené v dovolaní (ktorými je podľa § 385 ods. 1 Tr. por. dovolací súd viazaný).

Podľa § 371 ods. 2 Tr. por. minister spravodlivosti podá dovolanie okrem dôvodov uvedených v odseku 1 aj vtedy, ak napadnutým rozhodnutím bolo porušené ustanovenie Trestného poriadku alebo osobitného predpisu o väzbe, Trestného zákona alebo Trestného poriadku o podmienkach prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, o výkone trestu, ktorého výkon bol podmienene odložený, o výkone zvyšku trestu po podmienkach prepustení alebo o výkone náhradného trestu odňatia slobody, ktorý bol uložený popri peňažnom treste.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Podľa § 50 ods. 4 Tr. zák. ak odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život a riadne vykonal iné uložené sankcie a plnil uložené obmedzenia a povinnosti, súd vysloví, že sa osvedčil; inak nariadi nepodmienečný trest odňatia slobody, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby. Výnimočne môže súd vzhľadom na okolnosti prípadu ponechať podmienkové odsúdenie v platnosti, hoci odsúdený konaním spáchaným v skúšobnej dobe dal príčinu na nariadenie výkonu trestu, a súčasne môže a) ustanoviť nad odsúdeným probačný dohľad, b) primerane predĺžiť skúšobnú dobu, nie však viac ako o dva roky, pričom nesmie prekročiť hornú hranicu skúšobnej doby ustanovenej v odseku 1, c) ustanoviť doteraz neuložené primerané obmedzenia alebo primerané povinnosti uvedené v § 51 ods. 3 a ods. 4, smerujúce k tomu, aby viedol riadny život, alebo d) nariadiť kontrolu uložených primeraných obmedzení alebo povinností technickými prostriedkami, ak sú splnené podmienky podľa osobitného predpisu a ak takáto kontrola nebola doposiaľ nariadená.

Podľa § 474 Tr. por. rozhodnutie o tom, či a do akej miery je osoba, ktorej bol právoplatne uložený trest, účastná amnestie, urobí súd, ktorý rozhodol v prvom stupni. Ak je taká osoba v čase

rozhodovania vo výkone trestu odňatia slobody, urobí rozhodnutie súd, v ktorého obvode sa trest vykonáva. Proti tomuto rozhodnutiu je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok.

Podľa čl. I rozhodnutia Prezidenta Slovenskej republiky č. 1/2013 Z.z. o amnestii zo dňa 2. januára 2013, odpúšťajú sa tresty odňatia slobody právoplatne uložené pred dňom tohto rozhodnutia, ktorých výkon je podmienenečne odložený, s účinkom, že sa na páchatela hľadí, ako keby nebol odsúdený.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po preskúmaní spisového materiálu s poukazom na vyššie citované zákonné ustanovenia zistil, že dovolanie ministra spravodlivosti bolo podané dôvodne, nakoľko uvedenými zákonnými ustanoveniami Trestného zákona a Trestného poriadku sa sudy nespravovali.

Najvyšší súd sa stotožňuje s odôvodnením uvedeným v dovolaní ministra spravodlivosti a je jednoznačne toho názoru, že obvinený P. K. spĺňa podmienky pre účasť na amnestii prezidenta Slovenskej republiky.

V prejednávanej veci Okresný súd Košice I uznesením, č. k. 0T/39/2011-85, z 29. mája 2013 vyslovil, že obvinený P. K. sa v skúšobnej dobe podmienenečného odsúdenia Okresným súdom Košice I, sp. zn. 0T/39/2011, z 28. mája 2011 neosvedčil a nariadil nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov, v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach, č. k. 5Tos/23/2014-106, z 20. mája 2014 so začiatkom výkonu trestu dňa 26. novembra 2014.

V danom prípade, skúšobná doba podmienenečného odkladu výkonu trestu odňatia slobody uplynula pred uverejnením rozhodnutia o amnestii prezidenta, t.j. dňa 29. mája 2012. Dovolací súd poukazujúc na konštantnú judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (R 48/1976) je toho názoru, že Okresný súd Košice I ako miestne príslušný súd mal za predpokladu po tom, ako dospel k záveru, že sa podmienenečne odsúdený neosvedčil v skúšobnej dobe, postupovať v zmysle § 474 Tr. por. z úradnej povinnosti a rozhodnúť o použití amnestie.

Neobstoí preto tvrdenie prokurátora o tom, že amnestia sa nemohla vzťahovať na trest, kde už skúšobná doba uplynula. Tento názor prokurátora je nesprávny. Najvyšší súd Slovenskej republiky zdôrazňuje, že trest odňatia slobody, ktorého výkon bol podmienenečne odložený je vykonaný právoplatným rozhodnutím o osvedčení sa alebo neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe. V danom prípade, pokiaľ súd dospel k záveru o neosvedčení odsúdeného v skúšobnej dobe podmienenečného odsúdenia, mal po preskúmaní podmienok amnestie uverejnených v Zbierke zákonov (Čl. I rozhodnutia Prezidenta Slovenskej republiky č. 1/2013 Z.z.), rozhodnúť o účasti obvineného na amnestii. Rozhodnutie súdu má deklaratórny charakter, t.j. deklaruje existenciu a právne účinky rozhodnutia prezidenta o amnestii. Zároveň, v prípade, ak by sa odsúdený osvedčil v skúšobnej dobe podmienenečného odkladu výkonu trestu, nebolo by na mieste postupovať podľa § 474 Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky nad rámec poznamenáva, že ak by v danej veci súd pred dňom vyhlásenia amnestie vydal právoplatné rozhodnutie o vykonaní trestu odňatia slobody, ktorého výkon bol podmienenečne odložený, mohol eventuálne postupovať aj podľa čl. II rozhodnutia prezidenta Slovenskej republiky č. 1/2013 Z.z.

Uvedený postup samosudcu okresného súdu a následné rozhodnutie krajského súdu tým založil dôvod, pre ktorý najvyšší súd, ako súd dovolací, dospel k záveru, že bol z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 2 Tr. por. porušený zákon v ustanovení § 50 ods. 4 Tr. zák. v neprospech obvineného.

Najvyšší súd Slovenskej republiky so zreteľom na vyššie uvedené skutočnosti zistiac, že je teda splnený dôvod dovolania podľa § 371 ods. 2 Tr. por., podľa § 386 ods. 1, ods. 2 Tr. por. vyslovil porušenie zákona v ustanoveniach § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. a § 50 ods. 4 Tr. zák. v neprospech obvineného P. K. a zrušil napadnuté uznesenie ako aj naň obsahovo nadväzujúce rozhodnutia.

**Poučenie:**

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.